

dem, der er vant til at give hinanden pengene, der kender til regler og procedurer, som ved, hvordan spillet foregår. Det, vi gerne vil have, er den åbenhed, der gør, at alle, uanset om de er store eller små, uanset om det er en del af landbrugets inderkreds eller ej, har en direkte, fair og lige adgang til de her midler, og det er så det, Venstre i dag ikke vil tage skridtet for at sikre.

Sådan er det, og det må vi så bare konstatere. Det beklager jeg meget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 48 stemte for, 62 imod.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 70 stemmer (V, DF, KF, RV og KD) mod 41 (S, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af lov om støtte til udvikling af landdistrikterne. (Ændring af støtteordningen for yngre jordbrugeres etablering).

Af fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel). (Fremsat 8/10 2003. Første behandling 24/10 2003. Betænkning 26/11 2003. Anden behandling 4/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 111 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) mod 2 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Regulering efter forbrugerprisindeks).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 5/11 2003. Første behandling 12/11 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Dette lovforslag er det af dagens to forslag, hvor børnefamilierne er finansieringskilde til regeringens og Dansk Folkepartis finanslov. Det andet kommer under punkt 16. Finansministeren har i det her lovforslag hånden langt nede i husholdningskassen hos børnefamilierne, og det er bestemt ikke blevet bedre under lovgivningsprocessen. Der er kommet et ændringsforslag, som lige lægger 50 mio. kr. ekstra oveni, sådan at vi nu er oppe på 170 mio. kr. i 2004.

Børnefamilierne betaler, og regeringen gør det med spidsfindig lusk. Jeg tror, det var fru Charlotte Dyremose fra Det Konservative Folkeparti, som gjorde en stor dyd ud af under førstebehandlingen at sige: Jamen herregud, børnefamilierne får jo ikke mindre.

Dermed forsøger et af regeringspartiernes ordførere at undlade at forklare, hvor 170 mio. kr. kommer fra. Det er, som om vi skal tro på, at de er faldet ned fra himlen, men svaret er jo

klokkeklart, at der kun er et sted, de 170 mio. kr. kan komme fra, og det er børnefamilierne, uanset hvor meget man pakker det ind i stignings-takster, afrundinger osv.

Kl. 10.05

Nu er det jo ikke sådan, at alle børnefamilier har det dårligt økonomisk, men når man i lovforslaget direkte henviser til, at formålet er, at nu skal børnechecken dække de reelle udgifter, ja, så må vi gentage, hvad vi også sagde under førstebehandlingen, at så er det underligt, at man ikke har skelet bare en smule til, at priserne på en af de største poster for børnefamilierne, nemlig børnepasning i 2002 til 2003 er steget med mere end det dobbelte af den prisudvikling, som lovforslaget nu lægger op til at børnechecken skal reguleres efter.

En ting er altså, at man skal betale. Det andet er, at det bliver gjort sådan lidt lusket, og det tredje er, at det også kommer noget uventet for børnefamilierne.

Det store regeringsbærende parti Venstre har offentligt afvist ændringer i børnechecken flere gange, også medens man har haft regeringsmagten. Venstres skattepolitiske ordfører svarede i Jyllands-Posten den 19. september 2001 på spørgsmålet om, hvorvidt man ville røre ved børnechecken, at nej, det ville man ikke, ikke med den definition, der er af skattestoppet.

Statsministeren har ligeledes flere gange afvist ændringer i reguleringen af børnechecken fra lønudvikling til prisudvikling bl.a. i forbindelse med Venstres landsmøde i 2002, hvor Venstreborgmester Søren Pind foreslog den ændring, vi nu står og behandler, men hvor statsministeren klart afviste det. Ja, Venstres politiske ordfører var endog ude at kalde det usympatisk.

På samme måde den 19. februar 2003 foranlediget af, at vicestatsministeren udtalte, at man godt kunne bruge børnechecken som finansieringskilde, da henviste statsministeren direkte til, at en ændring fra lønudvikling til inflationsudvikling ville stride mod et politisk forlig tilbage fra 1990, og statsministeren udtalte, at den aftale står regeringen ved, og den har vi ingen planer om at ændre.

Når jeg nævner det sidste, så er det, fordi det lige nøjagtig er det, korrespondancen mellem Socialdemokratiets formand og statsministeren har handlet om. Havde vi en aftale, eller havde vi ikke en aftale? Statsministeren siger selv: Vi havde en aftale. Vi kan altså ikke stole på regeringen, og at de holder de aftaler og de politiske løfter, de giver over for os, og jeg kan kun endnu

en gang opfordre til, at vælgerne overvejer nøje, om man synes, man selv kan derude.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi har jo haft debatten før, så jeg skal undlade at gøre den meget længere, men jeg bryder mig dog ikke helt om, at der nærmest bliver insinueret noget andet end det, der er virkeligheden. Derfor føler jeg lige, at det er nødvendigt her at slå fast over for fru Sandy Brinck, at politisk uenighed eller ej så må vi være enige om, at børnechecken næste år i kroner og øre bliver større, end den var i år. Det, der udelukkende er tale om, er, at væksten – altså det, at den bliver større – bliver mindre, end den ville have været uden den ændring, der bliver lavet.

Så der er altså ikke tale om, at der bliver taget noget af børnechecken. Det er blot et spørgsmål om, at den ikke stiger så meget, som den kunne have gjort.

Det håber jeg, at fru Sandy Brinck trods politiske uenigheder, og det er jo helt ærligt og redeligt, dog vil være så venlig at komme herop og bekræfte er sandheden, og så kan vi diskutere på den baggrund.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fru Charlotte Dyremose har fuldstændig ret i, at vi er politisk uenige, og vi derfor også havde en lang og grundig debat af det her lovforslag under førstebehandlingen, og vi tager den gerne en gang til.

Jeg synes, diskussionen om, hvorvidt man får mere i kroner og øre, er en halv sandhed at komme med; for det har fru Charlotte Dyremose selvfølgelig ret i, men hvad hjælper det, hvis alt andet bl.a. daginstitutionspriserne stiger med det dobbelte? Regeringen siger jo netop selv, at nu skal vi til at indrette det her sådan, at det passer til de reelle udgifter, børnefamilierne har, og så vælger man fuldstændig at se bort fra den allerstørste udgiftspost for børnefamilierne.

Fru Charlotte Dyremose kan da ikke komme uden om, at 170 mio. kr. kommer et sted fra. Det her er ikke Hypotekbanken. De kommer et sted fra, og svaret er naturligvis, at de kommer fra børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Lad os nu lige en gang til forholde os til sandheden og den virkelighed, vi godt ved eksisterer.

De 170 mio. kr. er et spørgsmål om, at vi har vækst i det her samfund, og det er der, de penge kommer fra ligesom resten af den stigning, som rent faktisk bliver lagt oven i børnechecken.

Kl. 10.10

Men så taler fru Sandy Brinck så frygtelig meget om det her med, at prisen på daginstitutionspladserne stiger, og så er fru Sandy Brincks løsning, Socialdemokratiets løsning så at skære drastisk i børnechecken. Ikke at begrænse væksten, som vi gør her, men at skære drastisk i børnechecken.

Så taler fru Sandy Brinck om, at det vil hjælpe de svageste, men er det ikke sådan, at de svageste i vores samfund, de fattigste i vores samfund, har friplads til børneinstitutionerne? Så det, man gør, er altså, at man beskærer de fattigstes børnecheck drastisk, hvis Socialdemokratiet kommer til magten, med det resultat at de rigere får mere, får en billigere daginstitutionsplads.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Kan fru Sandy Brinck bekræfte, at det forslag, vi er kommet med i forhold til daginstitutionerne, for det første sikrer, at vi omfordeler pengene, så børnefamilierne får flere penge, end de har i dag, og at man kun skal betale 1.000 kr. for at få sine børn passet for på den måde at hjælpe alle de børnefamilier, der hver dag står op og går på arbejde og betaler skat i det her samfund?

Kan fru Sandy Brinck også bekræfte, at fru Charlotte Dyremose ikke har læst vores forslag ordentligt, når hun siger, det går ud over de børnefamilier, der har færrest penge, fordi de børnefamilier, der har færrest penge, netop får et ekstra børnefamilietilskud for at sikre, at det ikke går ud over dem?

Hvor regeringen altså tager penge fra børnefamilierne samtidig med, at vi hører en statsminister sige, at det ikke skal være økonomien, der er afgørende for, om man får flere børn, så sikrer vi derimod, at børnefamilierne får en langt bedre økonomisk situation.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes, det er lidt pudsigt, at fru Charlotte Dyremose indleder sine bemærkninger med at spørge, om vi ikke skal forholde os til sandheden, hvorefter fru Charlotte Dyremose fuldstændig selvvalgt kun fortæller den ene halvdel af sandheden. Jeg forholdt mig rent faktisk ret nøjternt i sidste svar, jeg sagde, jo, det er rigtigt, at

de får mere i kroner og øre, men det hjælper jo ikke noget, når det er sådan, at f.eks. dagpasning stiger med det dobbelte. Så har man altså fået en forringelse.

Jeg tror, at fru Charlotte Dyremose, hvis hun havde mulighed for det, straks ville komme op og tegne en kurve, og så kunne vi tegne kurver. Faktum er, at regeringen sparer 170 mio. kr. Det er penge, som ikke kommer ud af den blå luft, det er penge, som børnefamilierne skulle have haft, men som de ikke får.

Så er det rigtigt, som fru Charlotte Dyremose siger, nemlig at Socialdemokraterne jo også siger, at man kan gøre noget ved børnechecken. Ja, vi gør det bare lidt klogt. Vi gør det nemlig sådan, at de familier, som rent faktisk har penge, ikke skal have dem. Vi hævler ikke bare skiver af osten, indtil vi rammer skorpen. Vi laver fordelingspolitik, det har vi alle dage gjort, og det vil vi alle dage gøre.

Men det her med at luske sig til nogle penge ved bare at skære en skive af osten og så påstå, at man ikke har taget pengene nogen steder fra, er altså ikke særlig troværdigt.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Peter Christensen (V):

For Venstre har det været helt afgørende under finanslovforhandlingerne, at der ikke ville komme nye afgifter, og at skatten ikke blev hævet. Det er en indgangsvinkel, vi har til den økonomiske politik, det er en indgangsvinkel, vi har til enhver forhandling, også finansloven, at det skal være resultatet, også når vi går ind og forbedrer en lang række områder, som vi har gjort under den seneste finanslov.

Det betyder så selvfølgelig – og jeg ved, at det er lidt uvant for Socialdemokratiet – at for at undgå at opfinde en ny skat eller afgift, så er man også nødt til at finde finansieringen andre steder inden for det offentlige budget, og et af stederne er her inden for børnefamilieydelsen med børnechecken. Her går vi ind og laver reguleringen på en anden måde, end det har foregået hidtil. En regulering, der betyder, at købekraften ikke formindskes, man vil altså have samme købekraft i 2004, som man havde i 2003. Det synes jeg er helt afgørende at understrege over for de mange børnefamilier, der lytter til denne her debat, at man vil have den samme købekraft i 2004. Derfor er det at køre en overgearet skræmme-

kampagne at sige, at vi nu gør det umuligt for børnefamilierne.

Kl. 10.15

Jeg kunne godt tænke mig, at Socialdemokratiet forklarer de mange børnefamilier, hvor man vel decideret skærer i børnechecken, om de er bedre stillet med den løsning, der bliver foretaget her, end med det, Socialdemokratiet selv lægger op til.

Jeg er ikke i tvivl. Det, vi gør her, er, at der bliver lavet en lidt mindre regulering, samtidig med at man udbetaler det nøjagtige beløb frem for det oprundede beløb. Og for mig er det helt afgørende, at købekraften forbliver den samme.

Al snak om brud på satspuljeforliget mener jeg også er grebet ud af luften. Statsministeren har i øvrigt også svaret på det, og derfor undrer det mig, at Socialdemokratiet bliver ved med at fremture med den påstand. Børnefamilieydelsen har aldrig bidraget til satspuljen, og derfor undrer det mig, at man kan blive ved med at påstå, at det dermed er et brud på aftalen, at man regulerer på baggrund af inflationen frem for prisdannelsen, som vil være resultatet af de her ændringer.

Hvis det var tilfældet, at det skulle have været et brud, så står det jo da i skærende kontrast til, at den socialdemokratiske ledede regering i 2001 udsatte reguleringen af personfradraget. Hvis det ikke var et brud på aftalen, så kan det her simpelt hen definitorisk heller ikke være et brud på aftalen. Og derfor er det grebet ud af den blå luft at påstå, at man ikke kan lave aftaler med Venstre, og at vi med det her forslag bryder en aftale – på ingen måde.

Men som sagt vil jeg gerne vende tilbage til det, jeg startede med, nemlig at det, der er afgørende for Venstre, når man laver en aftale om finansloven, selvfølgelig er, at der er balance mellem udgifter og indtægter, men endnu vigtigere: at der hverken indføres nogle nye afgifter eller skatter, eller at nogle af de gamle skatter sættes op.

Jeg ved, det er en ny tankegang i dansk politik, men den har været gældende, siden vi vandt valget, og det vil den fortsætte med at være. Og er man parat til at leve op til det løfte, at der ikke skal indføres nogen nye skatter og afgifter, at der er skattestop i det her land, så betyder det naturligvis også, at man er nødsaget til at finde finansieringen inden for rammerne af nogle af de mange gode ting, som finansloven også indeholder.

Formanden:

Der er foreløbig tre, der har bedt om korte bemærkninger: hr. Morten Homann, fru Sandy Brinck og fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har noteret mig, at hr. Peter Christensen i sit indlæg sagde, at man ikke fra regeringens side ville hæve nogen skat. Det er så det, man har gjort med finansloven. Nu er det så ikke mit problem. Det er ikke mig, der har erklæret skattestop, men det er hr. Peter Christensens problem, at netop børnechecken er et udtryk for en skat, og at der derfor bliver hævet en indirekte skat hos børnefamilierne.

Nu er det jo lidt et usikkert job, vi beklæder her. Hvis hr. Peter Christensen på et tidspunkt skal finde sig et nyt job, så vil jeg anbefale ham at blive tryllekunstner, for jeg tror, det vil vække stor begejstring rundtomkring på markedspladserne, at man kan sige: I år får du den her børnecheck, næste år får du nøjagtig den samme børnecheck og hovsa, hokus pokus, så har jeg i øvrigt 170 mio. kr. ud af den blå luft i hånden! Kan hr. Peter Christensen ikke komme op og forklare, hvordan folk kan få nøjagtig det samme, og hr. Peter Christensen så alligevel kan spare 170 mio. kr. på børnefamilierne?

Så siger hr. Peter Christensen, at købekraften er nøjagtig den samme. Men sådan hænger virkeligheden jo ikke sammen. Børnefamilierne skal ud at betale for daginstitutioner, som måske stiger 8 pct. De skal betale for kollektiv trafik, som måske stiger 12 pct. Så udgifterne stiger, men det gør børnechecken ikke. Den bliver beskåret med hr. Peter Christensens partis medvirken.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg ved snart ikke med hensyn til anbefalingen om at være tryllekunstner. Det tror jeg nu kræver en vis form for børnetække. Og det ved jeg ikke om lovforslaget er udtryk for. Jeg skal bare stille to bitte små spørgsmål. Jeg skal ikke bede hr. Peter Christensen om at forholde sig til statsministerens udtalelser, men bare til sine egne. Kan Venstres ordfører forklare mig, hvad der er sket siden den 19. september 2002, hvor der klart bliver svaret i Jyllands-Posten, at man ikke kan ændre ved børnechecken med den definition, der er af skattestopet? Venstres skattepoliti-

ske ordfører må jo være den fremmeste til at definere skattestoppet.

Og det andet lille spørgsmål er: Hvad får børnene i den her finanslovaftale?

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Peter Christensen og mange andre fra regeringspartierne forsøger jo at bilde befolkningen ind, at regeringen ikke indfører nye skatter og holder skatterne i ro og sådan, og det kan man selvfølgelig godt på den ene side sige. På den anden side er det, man gør, at lave en stærkt øget brugerbetaling, og brugerbetaling rammer altså virkelig socialt skævt. Når priserne stiger på daginstitutioner, når priserne stiger i busser osv., så er det dem, der har mindst, der kommer til at betale.

Men vi kræver ikke, at man skal opfinde nye skatter. Vi kræver sådan set bare, at regeringen gør noget for ikke at åbne nye skattehuller, at regeringen gør noget for at opkræve de skatter, der har været hidtil, at regeringen gør noget for at sikre, at de multinationale kommer til at betale skat, at regeringen lader være med at forære nordsøolien væk osv. Der er masser af penge, hvis man vil.

Men Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti foretrækker at give masser af penge til de allerrigeste i form af skattehuller og skattelettelser i stedet for at sikre penge til børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Under førstebehandlingen havde vi også en lang diskussion omkring forældrebetalingen på daginstitutioner. Det er jo korrekt, at når man dykker ned i tallene, kan man se, at den vedtagelse, som fru Karen Jespersen som daværende socialminister stod for, nemlig at man skulle have lov til at øge betalingen, bliver brugt. Og det er jo fuldstændig korrekt, at for at man kunne sikre pasningsgarantien, så gav man de kommuner, der levede op til den, lov at hæve forældrebetalingen. Den mulighed, som Socialdemokraterne gav kommunerne, har kommunerne grebet. Det kan man ikke diskutere sig ud af, og det vil jeg heller ikke gøre.

Det har også betydning, at der har været en stigning i forældrebetalingen fra ca. 0,5 pct. op til et gennemsnit på 2,2 pct. afhængig af institutions-type. Det er en virkelighed, som selvfølgelig skal

regnes med i børnefamiliernes samlede økonomi.

Men det er bare ikke en del af virkeligheden at stille sig op og spørge retorisk, hvad børnefamilierne har ud af den førte politik, hvis vi her har at gøre med de stigninger, som jeg lige har været inde på, uden at man kigger på det samlede billede. Og det samlede billede er, at netop børnefamilier jo også har en enorm stor glæde af et skattestop, som også betyder stop for nye grønne afgifter, stop for nye afgifter på vand, el, varme, og hvad der ellers findes af afgifter, som især også berører unge børnefamilier eller børnefamilier i det hele taget.

Derfor er jeg nødt til at gentage: Det her har hverken noget at gøre med trylleri eller lusk. Jeg synes, at vi har været meget åbne omkring indgangsvinklen til de her ændringer, en indgangsvinkel, som tager sit udspring i finanslovforhandlingerne, hvor det er helt afgørende – og jeg er nødt til at gentage det – at vi ikke hæver nogen afgifter eller skatter, for at vi kan leve op til de mange forbedringer, der er i finansloven. Vi skal finde pengene et andet sted.

Og det sidste korte svar til hr. Morten Hermann: Børnefamilieydelsen er ikke en skat. Det er ikke et brud på skattestoppet at gå ind og ændre på den måde, vi regulerer satsen ...

Formanden:

Ja tak.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi faktisk er ret stolte af, at vi i vores regeringstid fik lavet rigtig, rigtig mange institutionspladser, sådan at børn kunne blive passet. Dem havde vi nemlig brug for dengang, fordi folk var i arbejde. Rigtig mange folk kom i arbejde, og derfor skulle rigtig mange børn også passes.

Men vi har det altså også sådan, at vi ikke går rundt med skyklapper på. Når vi så får et tal, der siger, at nu er der faktisk kommuner, som tager over 3.000 kr. i måneden for en institutionsplads, så synes vi faktisk, det er en ret høj pris. Derfor vil vi godt give nogle penge til, at man kan lave et loft på 1.000 kr. for en pasningsordning.

Jeg hørte også hr. Peter Christensen erkende, at der ikke er noget i denne her finanslov, børnefamilierne kan se frem til. Der er ikke noget, de som gruppe får, til trods for at man ved, at ganske mange af dem er hårdt presset tidsmæssigt

og økonomisk, men det må de bare selv finde ud af.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg bliver mere og mere overbevist om, at hr. Peter Christensen skulle tage og ændre metier og blive tryllekunstner, for han har en utrolig heldig hånd. Det lykkes ham f.eks. ikke alene at få tryllet 170 mio. kr. ud af den blå luft, det lykkes ham også at få tryllet mit spørgsmål fra sidste omgang væk, så jeg vil godt prøve en gang til.

Vil hr. Peter Christensen ikke forklare, hvordan han på den ene side kan sige, at børnefamilierne får nøjagtig det samme i år et, som de får i år to, og så, hokus pokus, også får 170 mio. kr. ud af den blå luft ud af det regnestykke? Kommer de 170 mio. kr. ikke lige præcis op af børnefamiliernes lommer?

Så begiver hr. Peter Christensen sig ind på diskussionen omkring skattestoppet. Det er altså ikke en diskussion, som jeg har aktier i. Skattestoppet er alene regeringens og Venstres opfindelse, så det må man selv rode rundt med. Jeg må bare sige, at forvirringen jo ikke bliver mindre, når en beskæring af børnechecken nu ikke er i strid med skattestoppet, når det så var i selsamme ordførers mund for ikke ret mange måneder siden, at det var i strid med skattestoppet, hvis man skar i børnechecken. Hvis ikke engang Venstres ordfører kan hitte rede i skattestoppet, så forstår jeg godt, at der er ganske mange danskere, der heller ikke kan.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Venstres ordfører bliver ved med at fremhæve, at man ikke vil hæve skatter og afgifter.

Nej, problemet er jo lige præcis, at man i stedet giver skattelettelser og laver skattehuller for de allerrigeste, og så hæver man brugerbetalingen og forringer velfærden for almindelige mennesker. Det er sådan set det, debatten står om.

Debatten står ikke om, hvorvidt vi skal indføre nye skatter. Nej, debatten står om, hvorvidt man skal give skattehuller og skattelettelser til de rigeste og forringe velfærden for almindelige mennesker, og vi er altså en del, der mener, at man hellere skulle sørge for at have ordentlig velfærd, skulle sørge for at give bedre vilkår til børnefamilierne. Hvor absurd det end lyder, så

er det jo sådan, at det tidspunkt, hvor man har små børn, er dér, hvor man arbejder aller mest, men det burde jo være der, hvor man arbejdede mindst for at have ordentlig tid til at være sammen med børnene og tage sig af dem. Det burde være det, man var optaget af, især hvis man skulle leve op til statsministerens ønske om, at der skal komme flere børn. Det er lidt svært at se, at der er en sammenhæng imellem det, man ønsker befolkningen skal gøre, og så det, at man samtidig skærer ned på børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

For lige at starte med det sidste så er jeg nødt til at sige, at de ændringer, vi her taler om, altså ikke skaber skattehuller nogen steder. Jeg er godt klar over, at det er et begreb, der bliver brugt fuldstændig umotiveret i alle sammenhænge. Det her handler om børnefamilieydelsen, og det handler om, hvordan man regulerer den.

Jeg er godt klar over, at det for SF virker fuldstændig som trylleri, at man kan have en politik, hvor man sænker skatten, men det har jo sådan set ikke noget med trylleri eller cirkuskunstnere eller noget andet at gøre. Det handler om politisk vilje, og det handler om prioritering, og det er de to ting, der har været afgørende for Venstre. Vi har lovet danskerne, at det er den økonomiske politik, vi vil føre, og det løfte holder vi.

Så er jeg nødt til at spørge, inden det fortaber sig i alle mulige andre diskussioner: Hvad er det egentlig konkret, vi snakker om?

Vi snakker om, at de her ændringer vil betyde, at man fortsat vil få op til 75 kr. mere pr. kvartal pr. barn. Trods de her ændringer vil det være en stigning, og det, man får mindre, hvis man havde fortsat den samme stigning, altså benyttet den samme reguleringsstrategi, var, at man ville have fået mellem 30 og 50 kr. mere.

Det er de tal, vi snakker om. Derfor vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at hvis man spørger den enkelte børnefamilie om, hvad der er værst, de ændringer, vi taler om her, eller det, Socialdemokratiet vil, nemlig decideret at skære i selve børnefamilieydelsen, så er jeg ikke et sekund i tvivl om, at de familier, der vælger Socialdemokratiets forslag, vil, hvis det nogen sinde skulle blive virkelighed, få lommestruer. Det får de ikke af den her ændring, da købekraften forbliver den samme.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Peter Christensen siger, at det her er et spørgsmål om prioritering. Det jo fuldstændig korrekt.

Kl. 10.30

Med det her forslag viser Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti krystalklart, hvilken prioritering de har. Prioriteringen hedder skattelettelser til de rigeste og nedskæringer over for almindelige mennesker og børnefamilierne.

Det er sådan set skåret helt ud i pap med det her forslag. Skattehuller og skattelettelser har i høj grad noget med det her forslag at gøre, for det er jo en prioritering af, hvad man bruger pengene til, og når man lader pengene fosse ud af statskassen til sine venner, er der altså ikke så mange penge at give til børnefamilierne.

Derfor hænger prioriteringen helt sammen. Vi andre har bare en anden prioritering. Enhedslisten ønsker at prioritere at have en ordentlig velfærd og give ordentlige ydelser til børnefamilierne frem for at give skattelettelser til de rigeste. Så det er en klokkeklar prioriteringsdebat.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det bliver mere og mere mystisk det her skattestop. Skatteministeren har jo i denne diskussion i et svar til Skatteudvalget erkendt, at det her også blev indført med skattemæssige begrundelser, at den her børnecheck også skal opfattes som en skat. Det er det samme, der ligger i hr. Peter Christensens tidligere udtalelser om, at en beskæring af børnechecken ville være i strid med skattestoppet, så nu bliver det til, at man sætter skatten ned.

Men nej, det, der sker med det her forslag, er, at man så at sige sætter skatten op for børnefamilier for at give nogle skattelettelser til de vel-lønnede. Det er det, hr. Peter Christensen laver.

Så kan det godt være, at han prøver at skjule sit tryllesnummer med, at alle får det samme, men han tryller 170 mio. kr. op af børnefamiliernes lommer. Men lur mig, selv hvis hr. Peter Christensen møder tryllekunstneren på Hjallesrup Marked, er der en forklaring på, hvor pengene kommer fra. De kommer ikke ud af den blå luft, de kommer op af ofrenes lommer.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Peter Christensen kom til at sige, hvis man nu gik ud og spurgte børnefamilierne, men hvis

man nu taler med børnefamilierne, hvad er det så, de siger? De siger: Vi oplever flere lukkedage, kortere åbningstider, færre pædagoger, færre udflygter, men til gengæld får vi lov at betale mere for det. Det er det, de siger, for det er virkeligheden ude i de danske kommuner, som er økonomisk hårdt presset.

Så lyder det altså noget hult i mine ører og formentlig også i deres at få at vide, at købekraften er den samme, når vi ved, at man taler imod et faktum, der går ud på, at priserne er steget med det dobbelte af prisudviklingen i øvrigt. Det må også lyde ganske hult at få at vide, at 170 mio. kr. ikke tages fra nogen, de kommer bare.

Jeg tror, at vælgerne er klogere end som så.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Peter Christensen for at svare. Når han har svaret, går vi videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

»Skattelettelser til de rigeste« – nu er det ikke overraskende, at det er Enhedslistens melodi. Vi mangler lige at få de multinationale selskaber blandet lidt ind i børnefamilieydelsen, så havde den været der, som vi kender den, og havde der været flere spørgerunder, var de nok kommet med.

Men det er jo ikke faktum med de skattelettelser, der kommer her fra 2004. Faktum er, at skattelettelserne gives til alle, der er på arbejdsmarkedet, og med hovedvægten lagt på indkomst under mellemskattegrænsen.

Derfor må jeg konkludere, at Enhedslistens synspunkt er, at hvis man er på arbejdsmarkedet, er man rig. Det er ikke Venstres opfattelse, at bare fordi man har et job i det her land, er man rig.

For os har det været helt afgørende, at der skulle være en økonomisk gulerod ved at være på arbejdsmarkedet, og det er også den måde, skattelettelserne er indrettet på, sådan at de præcist går ind og giver et større økonomisk incitament til at gå fra ledighed og i arbejde.

Hr. Morten Homann bliver ved med at tale om trylleri. Jeg er nødt til at gentage, at der overhovedet ikke er nogen tryllekunst her. Vi har været meget åbne om, hvad det er for en ændring, vi foretager her. Vi ændrer måden, man regulerer det beløb, der gives til børnefamilier. Hvor det før blev reguleret efter løn- og prisudvikling, går vi nu ind og regulerer efter inflationen.

Kl. 10.35

Det er klart, at når man ser på prisudviklingen, kan den være afhængig af, hvad det er, man taler om, men det ændrer ikke ved, at når det er gennemsnitsbetragtninger, vi tager, vil købekraften forblive den samme for 2003 som for 2004. Men havde vi ikke foretaget denne regulering, ville man altså som forældre have fået mellem 30 og 50 kr. mere pr. kvartal.

Det har jeg været meget åben omkring. Det er det, vi taler om, og derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til at gøre det her til noget suspekt, til noget tryllekunstneri. Det er en reel prioritering af, at vi ikke vil sætte skatter og afgifter op, og derfor foretager vi den her prioritering.

Morten Homann (SF):

Jeg kan lige indlede med at sige, at jeg sådan set er ganske enig med hr. Peter Christensen. Der er ikke tale om trylleri. Det er sådan set lige ud ad landevejen, for man tager pengene fra børnefamilierne. Så hvis det har været tænkt som en tryllekunst, er tricket gennemskuet.

Vi har en regering, som er meget optaget af kommunikation, og hvad det er for et billede, man tegner i offentligheden. Det lykkes også med jævne mellemrum, og jeg vil sige, at det også er lykkedes meget klart at tegne et billede af, at man er ret gennemført ungdomsfjendsk i den nuværende regering.

Der er gennemført ret store besparelser på uddannelsesområdet. Daginstitutionstaksterne er røget i vejret som følge af den pressede økonomi i kommunerne. Man kan se frem til her efter årsskiftet, hvis man som barn eller ung skal med den kollektive trafik, at prisen får endnu et nøk op. Nu er turen så kommet til børnechecken. Det måtte jo også komme før eller siden, når man vil have det her meget konsekvente, ungdomsfjendske image.

Det er klart, at der bliver taget 170 mio. kr. fra børnefamilierne. Hvem har så gavn af det her? Man kan sige, at i den samme finanslov bliver der lavet skattelettelser, men det er skattelettelser, som set under ét helt entydigt gavner de velønnede aller mest. Man har lavet en meget entydig politik, hvor man tager fra børnefamilierne og giver skattelettelser til de velønnede.

Man kan sige, at hvis der er en, som må være meget godt tilfreds med det, der sker, ud over de velønnede, der får gavn af de her skattelettelser, må det være teknikkborgmesteren i København, Søren Pind, som jo kom for skade for ikke ret lang tid siden at foreslå netop det her – man

kunne måske endda kalde det Søren Pind-modellen – og blev skældt hæder og ære fra af den nuværende statsminister og af adskillige folketingsmedlemmer fra partiet Venstre, for det var et dybt usympatisk forslag. Man kan sige, at Pind-modellen er kommet til ære og værdighed igen.

Nu er det sådan set regeringens eget finanslovsforslag, som bliver båret igennem med Dansk Folkepartis stemmer. Der bliver konsekvent af en ungdomsfjendsk regering taget penge fra børnefamilierne og givet skattelettelser til de velønnede. Det har SF ikke tænkt sig at medvirke til, og derfor stemmer vi imod forslaget

Line Barfod (EL):

Enhedslisten ønsker, at vi fortsat skal have en god børnecheck til alle børnefamilier. Vi ønsker ikke, at der skal skæres i den, eller at den skal ændres til, at den kun gives til nogle få. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi har et velfærdssamfund, hvor velfærdsydelserne gives til alle, hvor vi ikke kommer over og bliver et almisesamfund, hvor der kun gives almisser til dem, der har mindst.

Hvis vi går over til at lave et velfærdssamfund for de svageste – som man ofte har indtryk af at regeringen og Dansk Folkeparti ønsker – så bliver det, som velfærdsforskerne påviser, en svag velfærd. Så er der ikke nogen hindringer for hele tiden at skære ned på velfærdsydelserne. Derfor er det utrolig vigtigt, at vi bevarer en god børnecheck til alle børnefamilier.

Regeringen starter nu med at regulere og siger: Vi tager ikke noget, vi giver dem bare lidt mindre, end de ellers ville have fået. Det lyder måske umiddelbart meget tilforladeligt. Men når alt andet i samfundet stiger i pris, når daginstitutionspriserne stiger, når buspriserne stiger og alting ellers bliver dyrere, har man altså som børnefamilie behov for flere penge og ikke for færre penge.

Så kan man undre sig lidt, for hvis regeringen virkelig mente, at vi skulle gå væk fra at have en pris- og lønregulering af forskellige ydelser, hvorfor starter de så ikke med de penge, de selv får? Hvorfor starter de så ikke med at foreslå, at folketingsmedlemmernes løn kun skal reguleres med inflationen og ikke følge den almindelige pris- og lønregulering?

Kl. 10.40

Så kan man jo også overveje, hvorfor det egentlig er nødvendigt at gå ind og skære de 170 mio. kr., som man nu tager fra børnefamilierne,

for det er da i modstrid med, at statsministeren ønsker, at der kommer flere børn.

Man kan heller ikke lade være med at se på alle de milliarder, der fosser ud af statskassen. Og det er jo ikke den 1. januar 2004, de starter på at fosse ud af kassen. Det var allerede, da regeringen tiltrådte. Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har stort set ikke bestilt andet, siden de kom til magten, end konstant at dele skattelettelser ud til vennerne. Der er lavet masser af skattehuller og skattelettelser til de rigeste i dette land.

Vi taler om et milliardbeløb, der fosser ud af statskassen, og det skal der jo betales for. Man kan ikke hente alle pengene i Hypotekbanken, og derfor skærer man ned over for nogle af dem, der virkelig har behov. Og det er altså bl.a. børnefamilierne, der virkelig har behov for penge.

Hvis ellers den konservative ordfører havde turdet taget en ordførertale, ville jeg have spurgt fru Charlotte Dyremose: Hvis nu man havde sikret sig, at man havde fået lukket TDC-skattehullet i tide, havde det så stadig været nødvendigt at tage fra børnefamilieydelsen, eller havde man haft de penge, der skulle til for at sikre, at børnefamilierne stadig kunne få det, de har behov for? Ikke at de får nok, men de har i hvert fald ikke behov for at få mindre.

Man kan også godt undre sig noget over, hvad det er for forhold, der generelt bydes, og hvilke forhold man forestiller sig, der skal være fremover for børnefamilier, for ikke bare skærer man i børnefamilieydelsen, man skærer jo også så hårdt i kommunernes økonomi, at de ikke kun sætter daginstitutionstaksterne i vejret, men også indfører nogle løsninger, der er så elendige, som den vi så for nylig fra Morsø Kommune, hvor børnene passes under fuld-stændig urimelige vilkår.

Det lægger man altså op til fra regeringens side at der skal blive endnu mere af. Den konservative socialminister har bebudet, at der kommer et forslag om, at man skal kunne åbne endnu mere for, at private kan tjene penge på daginstitutioner, åbnet for, at det kan blive muligt at lave discountbørnehaver.

Det er altså ikke gode ting, børnefamilierne har i vente fra denne regering. Det er utrolig vigtigt, at der er mange, der protesterer, at vi er mange nok, der siger, at når der en dag kommer et valg, og vi får et andet flertal, skal der flere penge til og bedre vilkår for børnefamilierne, og så skal vi have de mange milliarder, der i øje-

blikket fosser ud af statskassen til de allerrigste, bl.a. til de multinationale og nordsøolien.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal bare undre mig over, at skatteministeren ikke tager ordet ved behandlingen af sit eget lovforslag. Men det er måske et meget godt bilde på, hvordan regeringen forholder sig til børnefamiliernes vilkår, nemlig med ligegyldighed.

Hvis det her nu kunne slippe igennem, uden at vi sagde for meget om det, var det nok rarest. Og hvis vi skal sige noget som helst om det, kunne vi så ikke bare male det der halve billede af, at det bare er teknik, der bliver ikke taget noget fra nogen?

Det her er et decideret slag mod børnefamiliernes økonomi, og det er kun det første af to forslag, som vi behandler i dag, som målrettet går efter børnefamiliernes pengepung – og så bliver man bare siddende.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg deltager selvfølgelig gerne i det omfang, der stilles spørgsmål til mig. Men den debat, der her har været, har jo afklaret en lang række påstande, f.eks. står det klart, at det ikke er et brud på skattestoppet, det er ikke et brud på satspuljeforliget, og det er ikke en forringelse af børnefamiliernes økonomi. Der er faktisk tale om, at fra 2003 til 2004 stiger børnefamilieydelsen med 304 kr. for 0-2 årige, med 332 kr. for de 3-6 årige, og den stiger med 188 kr. for de 7-17 årige.

Fru Sandy Brinck sagde på et tidligere tidspunkt under debatten: Det her kommer nok noget uventet for børnefamilierne. Det sagde hun i relation til en diskussion om stigende takster i daginstitutionerne.

Jeg ved egentlig ikke, om det kommer som den helt store overraskelse, for sagen er jo den, at det var den socialdemokratiske ledede regering, der i december 1999 gjorde det muligt for kommunerne med pasningsgaranti gradvis at øge forældrebetalingen fra 30 til 33 pct. Jeg ved ikke, om fru Sandy Brinck har glemt at fortælle det. Man kan altså ikke klandre den nuværende regering for, at kommunerne foretager de forhøjeelser af forældrebetalingerne, som den tidligere regering har givet dem mulighed for at foretage.

Kl. 10.45

Jeg har bare villet gøre den ene bemærkning, ikke for at forlænge debatten; jeg synes sådan set ikke, der kan tilføres ret meget nyt i øvrigt i

forhold til den debat, der har været under førstebehandlingen, og de mange spørgsmål, der har været stillet under udvalgsbehandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Det gav anledning til tre korte bemærkninger. Den første er hr. Morten Homann, og derefter er det fru Sandy Brinck og fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil opfordre skatteministeren til at tage kontakt til Venstres ordfører, for jeg tror sådan set, at der kunne komme et meget godt show ud af det, hvis de to tryllekunstnere rejste rundt sammen, for skatteministeren gentager den samme vildfarelse, som Venstre har prøvet at markedsføre gennem hele det her lovforslags behandling, nemlig at der sådan set ikke bliver taget noget fra nogen.

Skatteministeren siger: Børnefamiliernes økonomi bliver ikke forringet af det her. Så vil jeg godt spørge: Hvis ingen mister noget, hvordan i alverden får man så lavet den tryllekunst, at man til sidst står i den anden ende med 170 mio. kr. i hånden? De 170 mio. kr. må komme et sted fra, og kommer de ikke lige præcis fra børnefamilierne?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg har hæftet mig ved, at skatteministeren sagde, at det her intet havde med skattestoppet at gøre. Så undrer det mig bare, at det her lovforslag ligger i Skatteministeriet.

Men hvis vi så tager udgangspunkt i, at skatteministeren er den, der kan definere skattestoppet, så vil jeg spørge skatteministeren, om det så også betyder, at vi kan ændre på reguleringen af topskatten, sådan at de rige kommer til at betale noget mere. Ville det også være noget, der faldt uden for skattestoppet?

Jeg skal så bare sige – vi har været inde på det tidligere i debatten – at vi faktisk er stolte over, at vi i vores regeringstid skabte rigtig mange daginstitutionspladser.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne først over for fru Charlotte Dyremose beklage, hvis jeg kom til at bede fru Charlotte Dyremose om at gå på talerstolen om TDC-sagen; det var ikke min mening. Jeg ville bare gerne have, at fru Charlotte Dyremose kom på

talerstolen for at forsvare Konservatives holdning omkring børnefamilieydelsen og den generelle prioritering om at lave milliardskattelettelser og så tage fra børnefamilier.

Til skatteministeren: Uanset hvor meget man kan bebrejde Socialdemokraterne, at der blev åbnet mulighed for at forhøje daginstitutionstaksterne, så kan skatteministeren vel ikke løbe fra, at det er den nuværende regering, der i den grad skærer ned over for kommunerne, og derfor vælger mange kommuner desværre den løsning at hæve daginstitutionstaksterne.

Vi mener, man burde bryde skattestoppet i stedet, burde bryde de snævre økonomiske rammer og sikre en ordentlig velfærd. Men det er altså regeringen, der laver så stram en økonomi, så der simpelt hen ikke er råd til en ordentlig velfærd ude i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke gå ind i en argumentation, som tidligere har været ført til næsten hudløshed omkring dette forslag, kun sige om det med tryllekunstner: Jamen hvordan var det egentlig i den socialdemokratisk ledede regerings tid? Da gennemførte man den ene skatte- og afgiftsforhøjelse efter den anden, uden at – påstod man – det havde større betydning for den enkelte lønmodtager. Altså pas nu på, pas nu på med den slags!

Til fru Line Barfod om det der med, at vi vælter opgaver og byrder ud på kommunerne: Jeg vil bare i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at den vækst, der er foregået i det danske samfund i de sidste 2 år, først og fremmest er sket i kommunerne; antallet af ansatte i kommunerne er steget. Så jeg synes, man skal passe på ikke at bruge en argumentation, som ikke har hold i virkeligheden.

Første næstformand (Svend Auken):

Så har følgende meldt sig i den næste runde: Først hr. Jacob Buksti for en kort bemærkning, og efter ham er det fru Line Barfod og fru Sandy Brinck. Hr. Morten Homann må vente til en følgende runde.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er selvfølgelig meget prisværdigt, at skatteministeren langt om længe kom på talerstolen. Skatteministeren indledte endda med at sige, at grunden til, at han gjorde det, var, at der også

kunne stilles spørgsmål til ham, og derfor var det jo sådan set en god idé, hvis det var sådan, at skatteministeren begyndte at svare på de spørgsmål, for det synes jeg ikke er sket endnu. Det synes jeg bare som en forbrugervejledning til skatteministeren måske var en god idé at han i det mindste tænkte over.

Det, jeg godt vil bede skatteministeren om, er at forsøge at dokumentere, hvordan og hvorledes den tidligere regering satte skatter og afgifter op i ét væk, og jeg vil spørge, om ikke det er rigtigt, at der i Økonomisk Redegørelse fra november 2002 side 25 står, at det skete ikke. Men det skete under den borgerlige regering.

Er det ikke også rigtigt, at af det kommissorium, der var til den kommission, som den tidligere regering nedsatte til at gennemgå skattesystemet, fremgår det klart, at den eneste regering i efterkrigstiden, som det er lykkedes for at holde skatterne i ro, var SR-regeringen. Det kan godt være, ministeren mener, at skatter og afgifter blev sat op, men de blev altså også sat ned. Vi lavede bl.a. to skattereformer. Derfor er det vildledning fra Folketingets talerstol, og jeg vil gerne bede skatteministeren om klart at dokumentere påstanden om, at det er, som han siger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren henviser til, at der er blevet ansat nogle få flere i kommunerne.

Problemet er jo, at der er behov for at ansætte langt flere, at arbejdsløsheden samtidig stiger, og at det rent faktisk ville give overskud på de offentlige finanser, hvis vi ansatte nogle af de mange arbejdsløse til at løse nogle af de mange opgaver, der er behov for at få løst.

Vi kunne ansatte nogle af de mange arbejdsløse i daginstitutionerne, så der blev gode vilkår for børnene i daginstitutionerne, i stedet for, som vi f.eks. kunne høre det i radioen i morges, at man hele tiden skærer ned på antallet af ansatte i daginstitutionerne, og så kommer der tvangsaktiverede ud i stedet. Så ville det altså være bedre at få nogle rigtige ansættelser i daginstitutionerne, sikre, at der kom flere til at tage sig af vores børn. Det ville i høj grad forbedre vilkårene for børnefamilierne i stedet for, som regeringen gør, konstant at skære ned på kommunerne, så der bliver skåret ned på daginstitutionerne, og man så oven i købet – som en hån oveni – skærer ned på børnefamilieydelsen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu har vi jo ikke opfundet skattestoppet. Så henrykte var ikke engang vi over vores eget skattesystem, at vi sådan ville opretholde det til tid og evighed, men vi må jo have en mulighed for at forstå skattestoppet, og jeg synes ikke, skatteministeren lige nåede at komme ind på, om det, når nu den her ændring i reguleringen ikke er en del af skattestoppet, er rigtigt forstået, at det så er sådan, at vi godt kunne gå ind og ændre på reguleringen af topskatten, sådan at de rige kom til at betale noget mere, uden at det ville stride imod skattestoppet. Er det sådan, det hænger sammen? Det tror jeg næppe.

Jeg vil også godt spørge skatteministeren med hensyn til den der meget klare melding om, at nu står det klart for enhver, at det her ikke er et brud på skattestoppet. Betyder det så, at Venstres ordfører for et års tid siden tog fuldstændig fejl, når han over for Jyllands-Posten netop på spørgsmålet om børnechecken sagde: »Nej, ikke med den definition, der er af skattestoppet.«

Hvornår blev definitionen ændret?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke gå ind i en dialog med hr. Buksti om de meget personligt relaterede udsagn, han kommer med, kun stilfærdigt henvise til den debat, der har været omkring hele skattetryksdiskussionen, som hr. Buksti og jeg jo har haft lejlighed til at føre både i Folketingets spørgetid og også i skriftlig form.

Jeg tror nok, at det står klart for de fleste, at man under den socialdemokratisk ledede regering selvfølgelig både oplevede ting, der gik den ene vej, og ting, der gik den anden vej, ja. Det, der gik den anden vej, var specielt de grønne afgifter, og hvem var det, det ramte? Det var specielt de lavest lønnede, fordi de vendte den tunge ende nedad.

Lad mig så sige til fru Sandy Brinck: Børnefamilieydelsen optræder altså i nationalregnskabet og i statsregnskabet som det, den vitterlig er, nemlig som en overførselsindkomst.

Kl. 10.55

Og lad mig så endelig endnu en gang understrege, at dette lovforslag jo ikke indebærer, at børnefamilieydelsen sættes ned, tværtimod vil børnefamilieydelsen i 2004 være højere, end den var i 2003. Børnefamilieydelsen bliver ikke mindre i 2004 end i år; den bliver altså større.

Til allersidst til fru Barfod: »Nogle få flere i kommunerne«; jeg tror, det var det udtryk, fru Line Barfod anvendte. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er tale om ca. 11.000 flere ansatte de sidste 2 år i den kommunale sektor i Danmark. Stort set hele væksten i det danske samfund er gået til serviceydelser i den kommunale sektor, afskaffelse af ventelister og en lang række andre ting.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det må være et fantastisk sted, man kan finde de her penge, siden de ikke bliver taget fra nogen. Man kan bare tage 170 mio. kr., og der er ingen mennesker, der går glip af dem; det er bare penge, som kommer dumpende ud af den blå luft.

Jeg vil godt opholde mig lidt ved det her med, hvorfor i alverden det er skatteministeren og ikke socialministeren, vi står og diskuterer med i dag. Det er jo netop, fordi det er en skatteforanstaltning, at vi har børnechecken. I andre lande har man en særlig skattesats for børnefamilier, i Danmark har man valgt at implementere det ved at have en børnecheck, som så naturlig nok ligger i skatteministerens regi. Det fremgår også meget tydeligt af skatteministerens svar til Skatteudvalget, at der også er et klart skattemæssigt sigte både med den eksisterende børnecheck og med børnechecken, da den blev etableret.

Vi har altså at gøre med en skat. Der er altså en skat, som så at sige bliver sat op, og der er altså nogle folk, som kommer til at betale noget mere i skat takket være skatteministerens forslag. Jeg forstår godt, hvis det var et brud på skattestoppet, da hr. Peter Christensen udtalte sig om det sidste år. Det, der er lidt svært at forstå, og som skatteministeren må prøve at komme op og uddybe lidt mere, er: Hvorfor er det lige pludselig ikke længere et brud på skattestoppet, at man ændrer på reguleringen af børnefamilieydelsen? Hvorfor er det lige pludselig ikke længere et brud på skattestoppet?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg noterer mig bare, at skatteministeren ikke var i stand til at dokumentere, at skatterne bare steg og steg og steg under den tidligere regering. Skatteministeren henviser til tidligere diskussioner her i salen og svar, som heller ikke doku-

menterer det. Jeg vil bare bede skatteministeren om at gå hjem og slå efter i finansredegørelsen for november 2002, side 25, og så måske ved lejlighed komme op på talerstolen og kommentere, om han er enig i det, der står der. Der står nemlig, at skattetrykket stort set blev holdt i ro under den tidligere regering, mens det altid er steget under borgerlige regeringer.

Men så har skatteministeren jo tidligere brilleret med, at det ikke drejer sig om, om det stiger, det er mere, om folk *føler*, det stiger. Det der følelsesmæssige skattetryk er jo svært at konkurrere med. Som en ekstra trumf får vi så det der med de grønne afgifter, som skatteministeren så mener vender den tunge ende nedad.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Er det ikke korrekt, at i forbindelse med forhøjelsen af de grønne afgifter skete der også en ekstraordinær forhøjelse af personfradraget for pensionister og folk med lave indkomster lige præcis for at kompensere det?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det generer mig lidt, at skatteministeren bliver ved med at sige, at han ikke vil gå ind i en detaljeret dialog om sit eget lovforslag. Jeg synes ærlig talt: Hvorfor er vi her så, hvis det er sådan, at vi ikke skal diskutere her med den minister, der har fremsat lovforslaget?

Jeg synes, at det, der er begyndt at stå meget tydeligt, er, at skattestoppet er sådan et fleksibelt begreb, og jeg synes, vælgerne skal vide, at når regeringen får lyst, definerer de bare noget ud af skattestoppet.

Det kan oven i købet ske i løbet af ganske kort tid. Som jeg refererede i min ordførertale, er det kun et års tid siden, at Venstres skattepolitiske ordfører sagde, at nej, man kunne ikke røre ved børnechecken, fordi så ville det være et brud på skattestoppet. Og nu står det lige pludselig lysende klart for alle, i hvert fald i regeringspartierne, at nej, nej, det har aldrig været en del af skattestoppet.

Det kunne vi jo diskutere fra nu af og til jul – havde jeg nær sagt, men det er jo lige om lidt – men det billede, der bare må stå klart for befolkningen og for kollegaerne her i salen, er, at det bombastiske skattestop er så fleksibelt og så modelerbart, at når regeringen mangler penge, så modellerer de bare om, og så siger de: Nej, det har aldrig været en del af skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi prøver i hvert fald at diskutere med skatteministeren om et forslag, der går ud på at skære ned på de penge, børnefamilierne får, og derfor prøver vi selvfølgelig også at gå ind i, hvad det i øvrigt er for nogle forringelser, regeringen laver for børnefamilierne. Vi gør det for at se det samlede billede af, hvordan situationen egentlig ser ud for børnefamilierne, og hvad det er for en prioritering, regeringen foretager.

Det, der står tydeligt tilbage, er, at regeringen har den prioritering at lade pengene fosse ud af statskassen til vennerne i form af milliardskattelættelser – det har den gjort, siden den kom til – og skære ned over for børnefamilierne og over for kommunerne. Men så hjælper det jo ikke, at der kommer 11.000 flere ansatte, hvoraf en stor del skal tage sig af alt det administrative bøv, som regeringen har sat i verden, mens der bliver færre hænder til at tage sig af dem, der virkelig har behov for det.

Hvis skatteministeren bevæger sig ud i en børnehave eller andre steder, hvor der virkelig er behov for flere hænder, tror jeg, skatteministeren ville opdage, hvor stort et behov der er for nogle til at tage sig ordentligt af børnene. Ellers kunne skatteministeren se dokumentarudsendelsen fra Morsø Kommune om puljeinstitutionerne deroppe og se, hvad det er for nogle elendige vilkår, man byder børnene, bl.a. på grund af de nedskæringer over for kommunerne, som skatteministeren er med til.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg, for jeg ved ikke hvilken gang, understrege specielt over for fru Line Barfod, at den vækst, der er sket i den offentlige sektor i det danske samfund i de sidste 2 år, fortrinsvis er gået til den kommunale service og herunder selvfølgelig afskaffelse af ventelister på sygehuse osv. Disse meget mandskabskrævende opgaver på det sociale og det sundhedsmæssige område har været vores prioritering, og vi har sagt: O.k., så må vi holde igen på en række andre områder. Men lige præcis på dette område har vi altså været indstillet på at sige: O.k., der kan ske en vækst, og 11.000 mennesker over en 2-årsperiode er nu ganske meget i en tid, hvor der ellers er skattestop.

Til allersidst er jeg nødt til at gentage, også på grund af de indlæg, der har været på det seneste, at dette forslag handler om stigning i børnefamilieydelsen. Fra 2003 til 2004 stiger børnefamilieydelsen med 304 kr. for de 0-2-årige, med 232 kr. for de 3-6-årige og med 188 kr. for de 7-17-årige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

En gang imellem kan det være svært for medlemmerne at beregne, hvor mange korte bemærkninger der er, men jeg beder om, at man er i nærheden af salen, for at vi kan få afviklet afstemningen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 58 stemmer (V, DF og KF) mod 46 (S, SF, RV, EL og KD).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 63: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fritagelse for skat af findeløn og dusører m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 5/11 2003. Første behandling 12/11 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 107 stemmer.